

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Szikinger István ügyvéd,

Ügyszám:

IV / 847 -0 / 2019

Érkezett:

2019 MÁJ 16.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

11

dh

lu

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az indítványozó Pósa István nevében és képviselésében az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1Bf.195/2018/18.számú ítéletével megváltoztatott, a Budapest Környéki Törvényszék által 7.B.64/2016/151.számon hozott ítélete sérti az Alaptörvény XVIII cikkének (1) bekezdésében foglaltakat. Kérem, hogy ezért a Tisztelt Alkotmánybíróság semmisítse meg a másodfokú ítéletet az első fokon hozott határozatra is kiterjedően.

indokolás

A Fővárosi Ítéltábla 1Bf.195/2018/18.számú ítéletét 2019.02.13-án vette át a terhelt. Érintettségét a csatolt mellékletek alátámasztják.

A panasz által érintett alaptörvényi rendelkezések:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2)

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.

Álláspontom – és az Alkotmánybíróság gyakorlata – szerint az idézett rendelkezésekhez szorosan kapcsolódnak az Emberi Jogok Európai Egyezményét kihirdető, és azt a magyar jogrendszerbe emelő 1993. évi XXXI. törvény garanciális szabályai:

6. cikk, 3. Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van - legalább - arra, hogy

b) rendelkezék a védekezésének előkészítéséhez szükséges idővel és eszközökkel;

c) személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék...

d) kérdéseket intézzen vagy intéztessen a vád tanúhoz és kieszközölhesse, a mentő tanúk megidézését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgatják;

Kérelmem indokolását az alábbiakban adom elő.

Az eljárás tényei:

A Pest Megyei Főügyészség 2012.09.11. napján NF.5935/2011/71-I.számon vádiratot nyújtott be a Budapest Környéki Törvényszékhez, melyben [REDACTED] és két társát az 1978.évi IV.törvény -továbbiakban: korábbi Btk.- 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként -jelentős értékre és fegyveresen - elkövetett rablás büntetével, valamint a korábbi Btk. 175.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetével vádolta.

A Budapest Környéki törvényszéken B.107/2012. számon megindult büntetőügy (a továbbiakban: alapügy) tárgyalásán, a 2013.04.23-ai határnapon (93. számú tárgyalási jegyzőkönyv 12. o.) az ügyész módosította és kiterjesztette a vádat.

Mindhárom vádlottat további 1 rb. a korábbi Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás büntetével is vádolta. A vádlottak cselekményét a korábbi Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a), b) és d) pontjaira figyelemmel, a (4) bekezdés szerint minősítette.

A Pest Megyei Főügyészség 2013.12.21. napján érkezett NF.5108/2011/23-I. számú vádiratával [REDACTED] ellen újabb vádat emelt, melyben őt a Btk. 365.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés c) pontja szerint minősülő rablás büntetével és jármű önkényes elvételével (Btk 380.§ (1) bekezdés II.) is vádolta (II. számú vád).

A Budapest Környéki Törvényszék a két ügyet egyesítette és azokról egy eljárásban döntött.

A 20.B.107/2012/363. számú ítéletében (a továbbiakban: alapítélet) [REDACTED] bűnösnek mondta ki - a II. számú vádról döntve - a váddal egyezően, és ezért őt -halmazati büntetésül- 12 év börtön büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben mindhárom vádlottat felmentette a Btk 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként - jelentős értékre és fegyveresen - elkövetett rablás büntette, valamint a korábbi Btk. 175.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő 2 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntett miatt emelt vád alól.

A kölcsönös fellebbezések okán másodfokon a Fővárosi Ítéltábla járt el.

A másodfokú bíróság 2016.06.15. napján hozott 3.BF.227/2015/36. számú végzésével az alapítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A hatályon kívül helyezést elsődlegesen feltétlen eljárási szabálysértések tették szükségessé, mert az első fokon eljáró bíróság több tárgyalási napon törvényi alap nélkül zárta ki a nyilvánosságot a tárgyalásról. Szóbeli indoklásában kifejtette, hogy bár a nyilvánosság kizárása a későbbi ítéletet nem befolyásolta, de (mint írásbeli indoklásában kifejtette) a feltétlen eljárási szabálysértések mérlegelés nélkül, elkerülhetetlenül vezetnek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez.

A megismételt eljárásban a Pest Megyei Főügyészség a vádat változatlan tartalommal tartotta fenn.

A Budapest Környéki Törvényszék az eljárás eredményeként 2018.04.16. napján a 7.B.64/2016/151.számú ítéletével [REDACTED] minősnek mondta ki

- 3 rendbeli két esetben társtettesként elkövetett rablás büntettségében (Btk.321.§ (1) és egy esetben a (4) a), egy esetben az (5) b) III.),
- 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntettségében (Btk.175.§ (1) és (3) a) és b) pont),
- társtettesként elkövetett magánlaksértés büntettségében (Btk.176.§ (1) és (2) a) és d) pontjára figyelemmel)

Ezért őt a bíróság 17 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Két vádlott társát felmentette.

A védelmi fellebbezés alapján a Fővárosi Ítéltábla járt el ismét.

A másodfokú 1.Bf.195/2018/18. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet 2019.01.17. napján megtartott nyilvános ülésen megváltoztatta.

A 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetést az 1978.évi IV. törvény 175.§ (3) bekezdés g) pontja;

A társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetést az 1978.évi IV. törvény 176.§ (2) bekezdés b) pontja szerint is minősítette.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A támadott bírósági döntéseket megelőző eljárások során a védelem és maga [REDACTED] vádlott is több bizonyítási indítványt terjesztett elő. Ezek némelyikét elfogadta az eljáró

bíróság, de több lényeges, az ügyet érdemben befolyásoló védelmi indítványt elutasított, illetve mindennemű indoklás nélkül hagyott figyelmen kívül.

Ezen indítványok a következők:

- Az eljárás egésze alatt (1-es vádpont) kifogásolta a védelem [REDACTED] fényképről történő bemutatásának törvényességét.

Az 1-es vádpont kapcsán [REDACTED] vádlottat 2011.10.02. napján fényképről történő felismertetésen (fényképtablón) került bemutatásra a sértetteknek. (Nyomozati iratok 879.o ill. 881.o.)

Az eljárás során kirendelésre került [REDACTED] grafikus, aki az elkövetőkről grafikai rajzokat készített.

Már az alapügyi eljárás során a sértetti oldalról olyan nyilatkozatok hangzottak el, melyből meghatározható volt, hogy a grafikus 2011.10.02. napján készítette a grafikai rajzokat a sértettek ürömi otthonában mindkét sértett együttes közreműködésével. (Alapügyi 218.sz.tj.kv. 21.o. 10-11.bekezdései)

A megismételt eljárásban [REDACTED] sértett konkrétan megjelölte a napot amikor a grafikus náluk volt és a rajzokat készítette.

Ez a nap a bűncselekményt (2011.09.30-ról 10.hó 01-jére virradó éjszaka) követő nap volt, azaz a kifogásolt felismertetésre bemutatás napja. (7.B.64/2016/43.sz.tj.kv. 63.o. 3.bekezdés)

[REDACTED] grafikus alapügyi vallomásában (20.B.107/2012/260sz.tj.kv. 17.o.) megerősítette, hogy reggel 8 órától 17 óráig volt Ürömmön a sértettekkel.

Ennek ellenére a kifogásolt elsőfokú ítélet (27.o.1.bekezdés) tényként kezeli:

"....[REDACTED] anú vallomása szintén nem számottevő. [REDACTED] vádlott érvelésével szemben nem következik vallomásából, hogy grafikusként akkor végezte tevékenységét, amikor elvileg a nyomozati felismerések zajlottak. Évekkel később tett vallomása helyett ebben a kérdésben a grafikus kirendelése, illetve díjjegyzéke, számlája igazít el, azon pedig teljesítésként 2011.október 5. napja szerepel, nem pedig másodika, a vádlott kifogása súlytalan."

Tehát a bíróság azt állítja, hogy a nyomozó hatóság mindhárom gyanúsítható személy fényképről történő felismerésre bemutatását (2011.10.02.) követően 3 nappal (2011.10.05. napján) még szükségesnek tartja a fantomképek elkészítését, kirendeli a grafikus rajzoló, aki még kirendelésének napján reggel 8 órától el is készíti a rajzokat.

[REDACTED] azon vallomását melyben elmondja, a kirendelése úgy történik, hogy felhívja a nyomozó telefonon, ő azonnal kimegya papírmunka pedig ezzel párhuzamosan zajlik, figyelmen kívül hagyta.

Természetesen a bizonyítékokat szabadon értékelheti, ezt nem is vitatta a vádlott sem.

De úgy gondolom, hogy a védelem bizonyítási indítványának elutasítása egy perdöntő bizonyíték törvényessége kapcsán a vádlott védelemhez és védekezéshez fűződő alapvető jogának sérelmét eredményezte jelen eljárásban.

Ezzel kapcsolatban a vádlott maga is indítványozta (1.sz.melléklet) -az iratszerűen alátámasztott ellentmondás feloldása érdekében- [REDACTED] [REDACTED] grafikus tanúkénti meghallgatását és bizonyítás felvételét a másodfokú eljárásban is tárgyalás tartása mellett. Indítványai elutasításra kerültek.

- A megállapított ítéleti tényállás (28.o. 4.bekezdése) szerint:

"..... A helyszínen vett szagnyomokról indították a kutyát, de az már meg nem állapítható, hogy melyik helyszínről (emeletről, nappali asztal előtt vagy az előszobai részből), így az sem, hogy a három elkövető közül melyikük szagát követte..... Egyáltalán nem biztos, hogy a rendőrmellényes elkövető nyomát követte a kutya, ahogy az sem, hogy a helyszíni szagmaradvány rögzített-e nyomot a rendőrmellényes elkövetőről....."

A tényállásban is rögzített bizonytalanságok és megválaszolatlan szakkérdések tisztázása érdekében a védelem felkért [REDACTED] [REDACTED] gazdasági szakértőt, aki a 36/2018.számmal jelölt szakvéleményében (2.sz. melléklet) a fenti bizonytalanságokat teljeskörűen tisztázta.

A szakvélemény előzetesen a védelmi fellebbezésben és eredetben a másodfokú tanácsülésen is benyújtásra került, továbbá ezzel kapcsolatban indítványok kerültek benyújtásra. Indítványozta a védelem [REDACTED] (az ügyben korábban eljáró) szakértő meghallgatását a másodfokú eljárásban.

Tekintettel arra is, hogy a korábban eljáró szakértő felkérését és meghallgatását követően került a bíróság elé egy olyan okirati bizonyíték (bírósági iratok 153.alszám), amely a teljeskörű szakértői vélemény kialakításához szükséges és elengedhetetlen.(3.sz.melléklet)

Álláspontom szerint az ítéleti tényállásban is megállapított kétely egy szakértői kérdés kapcsán szinte követelményt támaszt egy tisztességes eljárásban a másodfokon eljáró bíróság irányába, hogy a megállapított ellentmondást, felmerült szakkérdést -legalább- megkísérelje feloldani, tisztázni.

Jelen ügyben az érdemi döntést befolyásoló bizonyíték a szagazonosítás, hiszen pontosan a fent idézett hiányosságok okán nem tulajdonított bizonyító erőt (ítélet 28.o. 4.bekezdése) az elsőfokú bíróság [REDACTED] vonatkozásában.

Ennek okán a másodfokú eljárásban a védelem által benyújtott szakvélemény értékelésének elmaradása és ezzel egyidejűleg az indítványozott szakértők meghallgatásának elutasítása sért [REDACTED] vádlott védelemhez és ehhez kapcsolódóan a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát is.

A II.vádpont kapcsán:

A váddal érintett cselekmény nyomozása során lefoglalásra került egy benzinkút (Csömör, Auchan töltő állomás) kamerafelvétele, melyen [REDACTED] vádlott és az Audi gépkocsija látható tankolás közben.

Már az alapügyi eljárás során hivatkozott arra a védelem, hogy az ominózus tankolás időpontjában az elkövető - [REDACTED] tanú vallomása alapján- még az elkövetéshez használt gépjárműben ül és azt takarítja.

Az alapügyi ítélet ennek lehetőségét azzal indokolta, hogy a hivatkozott benzinkúti felvételen látható óra nem a valós időt mutatja (nagyságrendileg 17 perces késés), tehát [REDACTED] vádlott takaríthatta az elkövetéshez használt járművet.

Az alapügyi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében a Fővárosi Ítéltábla is döntő jelentőséget tulajdonított a hivatkozott benzinkúti felvételnek majd a megismételt eljárás során.

A megismételt eljárásban a bíróság kérte a titkosítás alóli feloldását a [REDACTED] által használt Audiban elhelyezett nyomkövető technikai eszköz által szolgáltatott adatoknak a gépjármű tartózkodási helyei kapcsán a cselekmény napjára vonatkozóan is.

A nyomkövető eszköz adatait összevetette a bíróság a kamerafelvételen látható időbélyegző általi idővel és tényállásában rögzítette a következőt:

"....[REDACTED] rendszámú autója jól megfigyelhető a nyomozás során a csömöri Auchan benzinkúton készült mozgóképfelvételeken 2011. augusztus 12. napján az időbélyegző szerint 9 óra 50 perc körüli időben, sőt az is egyértelműen kivehető, hogy egy [REDACTED] asonlító férfi tankolt akkor az autóba. A vádlott nem vitatta, hogy ő van a felvételen" (ítélet 31. oldal 5. bekezdésében)....

.....a nemzetbiztonság által használt GPS alapú nyomkövető esetén a pontos időhöz való beállításban hibalehetőség nincsen (ítélet 32. oldal 2. bekezdésében)....

....[REDACTED] vádlott különböző észrevételei, melyek ezzel ellentétben a térfigyelő kamerák pontosságát hangsúlyozzák, csak a védekezése mentén szolgálja azt, hogy elbizonytalanítsa ott is, ahol a bizonyosság alappal megkérdőjelezhetetlen (ítélet 32. oldal 3. bekezdése).....

....A benzinkút órája késett, ott az autójával 10 óra 7 perc táján jelent meg a vádlott és tankolt (ítélet 32. oldal 4. bekezdése....."

Ennek döntő jelentősége azért van, mert egyszemélyes elkövetés révén a már említett [REDACTED] tanú, aki a cselekmény napján az elkövetőt látja a gépjárműben 10 óra előtt pár perccel ülni (II.sz. nyomozati iratok 721-743.o. és 43.alszámú tárgyalási jegyzőkönyv 44.o. 1.bekezdés).

Így amennyiben az életszerűségen messze túlmutató bírói megállapítással (a benzinkút órája 17 percet késett aznap) szemben a védelmi hivatkozás a valóságnak megfelelő és a benzinkút órája pontos időt mutatott aznap is, akkor [REDACTED] zárja az elkövetői körből. Hiszen

mikor az elkövető még az elkövetéshez használt gépjárműben ül, akkor [REDACTED] már megtankolta autóját és el is hagyta a benzinkutat.

Az eljárás során a cselekmény napjáról lefoglalásra került 3 különböző üzemeltető által üzemeltetett térfigyelő rendszer kameráinak felvételei (Auchan töltőállomás; Kistarcsa Önkormányzat és egy ruházati bolt).

Pósa István vádlott azzal kívánta igazolni, hogy az említett benzinkút órája valós időt mutat és ezáltal a nyomkövető eszköz adatai a tévesek, hogy a lefoglalt kamerafelvételeket kérve lejátszani, azok óráit egymással össze kívánta volna vetni.

Ez pedig akként lehetséges, hogy van egy olyan gépjármű a felvételeken amely mind a három üzemeltető kamerái előtt elhalad. Ebből pedig megállapítható lett volna, hogy a három különböző üzemeltető által üzemeltetett kamerák szinkronban működtek-e vagy sem. Ha a vádlotti védekezés alapos, akkor a megállapított tényállás szerint nem csak a benzinkút órája késett aznap, hanem minden kamerának az órája, és a szinkronban működés esetén mindegyik pontosan egyformán 17 perc késéssel üzemelt. Ez pedig életszerűtlen.

Az ugyancsak kifogásolt másodfokú ítéletben a bíróság ezzel kapcsolatban a következőt állapította meg:

"....A védelmi kifogás, amely bizonyítási indítványt is magában foglalt azért nem volt eredményes ebben a körben sem, mert fel sem merült az eljárásban, hogy utóbb ezt - az egyébként lopott gépjárművet - az elkövető nyomaitól megtisztító férfi azonos lett volna a vádlottal, ezért közömbös, hogy [REDACTED] saját gépkocsijával ebben az időben merre járt...."

A megállapított tényállás:

"....[REDACTED] vádlott volt, aki saját autóját Kistarcsán hagyva, átvált a Peugeot-ba, végrehajtotta a rablást, majd visszaszállt az Audiba és tankolást követően távozott...."

A tényálláshoz kötöttség alapján álláspontom szerint a másodfokú bíróság ezen megállapítása törvényt sértő és [REDACTED] vádlott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát sérti.

- Hiszen a tényállás nem rögzítette, hogy az elkövetőnek társa lett volna, aki esetleg takaríthatta volna [REDACTED]t " a gépjárművet.

- Továbbá a nyomkövető eszköz nem Pósa Istvánon volt elhelyezve, hanem a gépjárművében, így a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a gépjármű is egyszerre volt két helyen, amely ellentmondást elengedhetetlen lett volna feloldani az eljárás során.

Tekintettel arra is, hogy az elsőfokú ítéletében a bíróság megállapította:

".....A felismerésre bemutatások bizonyító ereje önmagukban a bűnösség megállapításához nem lettek volna elegendőek (ítélet 34. oldal 6. bekezdés)...."

" A tettest azonban azonosítani lehetett [REDACTED] vádlottban, mert a technikai nyomkövetés megerősítette a felismerésre bemutatások eredményét. "

Ennek alapján kijelenthető, hogy a kifogásolt technikai nyomkövető adatai érdemben befolyásolták a bírói döntést.

Közvetlen a cselekmény után a nyomozók a [REDACTED] sörözőben lefoglaltak egy videófelvételt melyen a postai alkalmazottak azonosították az elkövetőt. A felvételen nem [REDACTED] nató, de hasonlít [REDACTED] személyhez.

Ennek alapján a másként történés lehetősége nem zárható ki.

A kamerák és a nyomkövető eszköz ellentétes adatainak tükrében a védelmi indítványok elutasítása mely kizárólag az egy és ugyanazon tényre rendelkezésre álló két, de egymásnak ellentmondó bizonyíték közül azt volt hivatott tisztázni, mely bizonyíték szolgáltat valós adatokat, sérti [REDACTED] édelemhez és tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogait.

Az elsőfokú eljárás során 2017. március 18. napján a III.r. vádlott jelenléte nélkül került megtartásra egy érdemi tárgyalás.

Ezt a tárgyalást az elsőfokú bíróság elmulasztotta megismételni.

A hatályos Be.608.§ (1) bekezdés d) pontja kimondja:

" A másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja, ha....

....a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek jelenléte a törvény értelmében kötelező. "

A fellebbezésben a védelem erre a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésre hivatkozással is indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

A másodfokon eljáró bíróság ítéletében a következő indoklással utasította el a hatályon kívül helyezésre irányuló védelmi indítványokat:

"....A III. rendű vádlott esetében megvalósult eljárási szabálysértés nem hatott ki az I. rendű vádlottal szembeni ítéletre, erre alaptalan volt a védelmi hivatkozás, ezért az nem vezethetett eredményre és nem érte el a kifogással célzott joghatást sem...."

A törvény értelmében a megvalósult feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés esetén a jogorvoslati eljárást lefolytató bíróságnak nincs mérlegelési joguk, nem tehetnek mást hatályon kívül kell helyezni a kifogással érintett ítéletet.

Ebben az eljárásban az alapügyi ítéletet helyezte mérlegelés nélkül hatályon kívül a Fővárosi Ítéltábla mert törvényi alap nélkül zárta ki az eljáró bíró a nyilvánosságot néhány tárgyalási napról.

A nyilvánosság kizárása egyáltalán nem befolyásolja egy későbbi ítélet meghozatalát, de a másodfokú bíróság kifejtette, a törvény értelmében nem tehet mást, hatályon kívül kell helyezni az ítéletet.

- A Fővárosi Ítéltábla 2019.01.17. napján tartott tanácsülésen hirdette ki a kifogásolt ítéletét másodfokon.

██████████ fellebbezését előzetesen írásban indokolta, melyben jelezte, a tanácsülésen azt szóban kiegészíteni és az elkövető vonatkozásában a megállapított ítéleti tényállást iratszerűen cáfolni kívánja (3.sz. melléklet).

A saját védelmében felszólalását el is kezdte, a tényállást az iratok tartalmával összevetve, iratszerűen cáfolta meg addig a pillanatig, amíg az eljáró bíró őt félbe nem szakította a következők szerint:

".....Figyelmeztetem, hogy nem ez a felszólalás módja, hogy idézi a több száz oldalas jegyzőkönyveket. Lehetőség van arra, hogy ha úgy értékeli a bíróság, hogy időhúzás a felszólalás akkor meg lehet vonni a szót. Kérem ne ismételje önmagát és nem kell ismertetni az összes jegyzőkönyvet ami a rendelkezésünkre áll...."

A tanácsülésen ██████████ vádlott a saját védelmében a fellebbezésének szóbeli kiegészítésére felszólalási lehetőséget kért és kapott. Nagyságrendileg -a bírói félbeszakítás ellenére- 54 percen keresztül szólalt fel, melyet a jegyzőkönyvvezető jól láthatóan rögzített a számítógépe segítségével.

██████████ vádlott a tanácsülést követően írásba kérte az Ítéltáblától a tanácsülés jegyzőkönyvének másolatát (4.sz. melléklet).

A jegyzőkönyvből kitűnik, hogy lényegében a vádlotti felszólalás töredéke sem került bele a jegyzőkönyvbe valamely okból az 54 perces vádlotti felszólalásból, sem az ítéleti tényállás iratszerű cáfolatából a vádlott részéről.

Az elsőfokú eljárás során is merült fel probléma a jegyzőkönyvezéssel, akkor nem a vádlott által elmondottak kerültek jegyzőkönyvezésre pontosan, hanem félreérthető mondatok.

Sajnos a vádlott anyagi helyzete nem tette lehetővé a tárgyalások hangfelvételen történő rögzítését mert a bíróság irreális díjat állapított meg erre akkor (25ezer ft./nap).

De ██████████ vázi tanulva az ellene folyó eljárásban folyt jogsértésekből, a másodfokú nyilvános ülés hivatkozott részének hangfelvételen történő rögzítéséről intézkedett (5.sz. melléklet).

Előrelátására a saját védelme érdekében szüksége is volt, ez utólag -a hivatkozottak szerint- be is igazolódott.

Mert ha nem állna rendelkezésre a mellékelt hangfelvétel, akkor semmivel nem tudná a védelem alátámasztani a jelen alkotmányjogi panaszban hivatkozottakat a másodfokú

tanácsülésen megvalósult tisztességes eljáráshoz való alapjogsérelmet. Hiszen a jegyzőkönyv szerint Pósa István vádlott lényegileg fel sem szólalt saját védelmében.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés és az annak alapjául szolgáló jogszabály miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Az Alkotmánybíróság már működésének kezdetén kimondta, hogy a védelemhez fűződő jog az alkotmányos büntetőeljárás jog egyik olyan alapelve, amely a büntetőeljárás valamennyi szakaszában számtalan különböző részletszabályban érhető tetten. Az Alkotmánybíróság a 25/1991. AB határozatában ezt úgy fogalmazta meg, hogy "[a] védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve, az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igényvel szembeni érveit felhozhasssa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit, indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe." (ABH 1991, 414, 415.)

A tisztességes eljárás követelményrendszerét az Alkotmánybíróság elvi jelentőséggel a 6/1998. AB határozatában fogalmazta meg, amelyben a védelemhez fűződő jog körében kifejtett álláspontja körében utalt arra, hogy "[...] mind a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya, mind az Emberi Jogok Európai Egyezménye [6. Cikk 3.b;d)] (a kihirdetett magyar szövegekkel ellentétben) egyező szóhasználatot írnak elő a bűncselekménnyel vádolt minden személy számára feltétlenül megadandó >>minimális<< jogok között, hogy az >>legalább<< >>megfelelő idővel és lehetőséggel rendelkezék védelme előkészítésére<<, illetve >>rendelkezék a védelmének előkészítéséhez szükséges idővel és eszközökkel<<. Ezek az eszközök vagy lehetőségek pedig felölelik minden olyan >>elemet<<, amely a büntető felelősség alóli mentesülést, vagy a büntetés csökkentését szolgálhatja, és amelyeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok gyűjtöttek, vagy gyűjthetnek össze.

Valamint >>legalább<< >>kérdéseket intézzen, vagy, intézhessen a vád tanúihoz és kieszközölhesse a mentő tanúk megidézését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgatják.>>" (8/2013. (III.1.) AB határozat [27].)

Megítélésem szerint minden eljárás alá vont személynek joga van ahhoz, hogy az ellene eljárást folytató bíróságok a hatályos büntetőeljárás törvények maradéktalan betartásával, tárgyalják ügyét.

A kifogásolt ítéletében a másodfokú bíróság a vonatkozó jogszabályokat figyelmen kívül hagyva az elsőfokú ítéletet nem helyezte hatályon kívül, ezért megsértette [REDACTED] tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát.

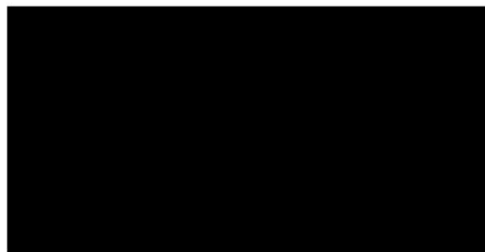
Alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a bírósági eljárások során az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikk (3) bekezdés d) pontjában foglaltakat szem előtt tartva kell-e eljárnia a magyar bíróságoknak eljárásaik során.

Tehát (a fegyveregyenlőség elve alapján) a bíróságoknak szükséges biztosítani legalább azt, hogy minden bűncselekménnyel gyanúsított személy kieszközölhesse a mentő tanúk megidézését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgattják

Álláspontom szerint a fentiek alapján a kifogásolt ítéletek sértik [redacted] dlott, tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], továbbá a védelemhez való alapjogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdés].

Kelt: Budapest, 2019-04-03

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. Bizonyítási indítvány
2. Szakértői vélemény a szagmintával kapcsolatban
3. Az indítványozó fellebbezés-indokolása
4. A bizonyítási indítványok elutasítása, az eljárás befejezése (jegyzőkönyv)
5. ügyvédi meghatalmazás
6. adatkezelési nyilatkozat

